

Награђени радови на литерарном конкурсу организованом у част Светог Саве

.ВЕРОМ И СВЕТЛОШЋУ НАЈВЕЋА СЕ КУЋА ГРАДИ

Као што се куће састоје од цигле, црепа, цемента, тако су и куће људске душе састављене од много делова. За те делове не постоји мерна јединица нити тачна размера и количина. Оне се много разликују, од човека до човека. Треба их често дотеривати. Зидови се могу прекречити, али њихова основна боја ту увек остаје, не може се у потпуности сакрити.

Завиримо мало и кроз њен прозор. Различит намештај и необични украси који је чине посебном су баш као и шаренолике особине које људска душа носи. Нико није без мане, па се ту може наћи и изгубљени стари ормар у коме су закључане сујета и мржња. Није то ретка појава, међутим, важно је да одатле не излазе док једног дана не дође време да се донесе нов, трокрилни, из кога ће зрачити срећа, нада, вера у боље. Лепе, елегантне фигурине оличавају префињеност и помажу да се остави бољи утисак, али све то није важно ако у основи то место није добро, ако ниједан кутак не поседује нешто што га чини посебним, пријатним, веселим...Први утисак може да завара, али с временом све изађе на видело.

Најважније остављам за крај. Можда зато што то привлачи много пажње. Претпостављам да ће свако у тренутку схватити да је реч о љубави, с којом све почиње и завршава се. Апстрактан је појам, неопипљив, невидљив. Када код вас уђе као гост, ретко ко ће успети да је избаци. Страхопоштовање које према њој осећамо произилази из тога што је слабо познајемо. Чак и они који свим срцем љубав дају и примају знају о њој тек понешто. Једино је она успела спутати ум да јој се у посао не меша. Недокучива је и највећим генијима.

Ако се у животу љубави и њеним пратиљама будемо предали и другим људима несебично будемо допуштали да је упознају, постајаћемо бољи, богатићемо се осталим врлинама, наћи ћемо духовни мир. Јер, запамтите, бумеранг бацимо, а када он заврши свој пут, враћа нам се, непромењен.

Ана Филиповић, VIII 2

1. место

ВЕРОМ И СВЕТЛОШЋУ НАЈВЕЋА СЕ КУЋА ГРАДИ

Вера, љубав, нада, слога-
- увек много тражимо од Бога.

Али љубав треба да дајемо
и несебично је делимо.

Верујемо када се надамо,
надамо се када волимо.

У малим стварима срећу налазимо
и другима је поклањамо.

Када дарујемо, и сами добијамо-
-Бог увек награди добро дело.

Срећни смо када дајемо,
тада изнутра сјајимо.

Тада смо светлошћу испуњени,
потпуно срећни и задовољни.

Јелисавета Станојловић VI2
2. место

СВЕТИТЕЉУ НА ДАР

Зашто имати узоре попут Адел, Ријане, Лејди Гаге, када можете отворити неку књигу о Србима, где ћете наћи научнике, писце и песнике, краљеве и светитеље значајне за Србе, па и за свет? Један од њих је Свети Сава.

Када ми неко спомене светост, одмах се сетим Светог Саве и срце почне спорије да куца као да си први и нема начина да те ико прстигне, а осећај је као кад пада она мајска, блага киша која залива полуотворене црвене руже, црвеније чак и од крви. Али, доста више о мојим осећањима. Сада ћу вас питати нешто на шта сигурно немате одговор. Да ли знате друго име за светлост, доброту, храброст? Ја знам. То је Свети Сава. На свим светим сликама носио је исту, стару белу одору. У својим нејаким рукама увек је држао симбол учености-књигу. Можда је и због тога постао светац, али не верујем. Мислим да је то због његове упорности и жеље за још већим знањем.

И дан-данас ми славио његово име у свим кућама знања и поносимо се њиме. Сваком детету он треба да буде узор, баш као што је и мени.

Стефанија Брчић V3